

der i de nu bestaaende Regler i enkelte Tilfælde ligger en Prægravation af Byer, i andre Tilfælde af Landet — jeg troer, at man kan paavise saadanne Prægravationer, men jeg tør tillige antage, at de i det Hele udjævne sig, og at det endelige Resultat er rejsfærdigt — ligger udenfor den nærværende Sag; thi det er ikke reist derved, at By eller Land har meent, at de vare prægraverede, men kun derved, at man har opfattet det Spørgsmaal, om der ikke var en Norm, hvorved de kunde sammensmeltes med Hensyn til det, hvori Fællesskabet allerede bestaar. De Tal, som man ad den antydede Vej kommer til, ville uden Tvivl, inden man tager dem til Udgangspunkter, behøve Rectificationer paa begge Sider. Der er nemlig ved Siden af de fælles Formaal, hvortil der bidrages af hele Districtet, som en Enhed, andre, hvortil der finder en færlig Repartition Sted. Alt dette kan man uden Betænkelighed ligvid re, det vil sige, hense Totalsummen til Amtet som en Enhed. Med Hensyn til Kjøbstæderne finder der allerede nu en indbyrdes Fordeling af Udgifter Sted, saaledes at Udgifterne forskudsvis afholdes af Kæmnerkasserne der, hvor de falde, men udjævnes ved Aarets Slutning ved Fordeling imellem Amtets Kjøbstæder. Det, der altsaa maatte tages som Udgangspunkt, er ikke det, som hver By forskudsvis har udredet, men det, som den endelig udreder, og jeg troer — skøndt det er mindre klart — at det vil være rigtigt at foretage den samme forlods Rectification med Hensyn til andre Punkter, hvor nu hver Kjøbstad endelig bærer det, som falder paa samme; med Hensyn til Kjøbstæderne bestemmes det jo efter Folkemængden. De saaledes rectificerede Totalsummer give altsaa et aldeles paalideligt Svar paa det Spørgsmaal, hvad den hele Række af Landdistricter og hver enkelt Kjøbstad i Amtet bidrager, og, naar det oversættes til et Procentforhold, saa har man et Udgangspunkt for at bestemme det Forhold, hvori By og Land skulle bidrage til Amtsfondet, som, ialt Tald under Forudsætning af, at den nuværende Fordeling af Byrderne er retfærdig, ogsaa vil kunne gjælde for Fremtiden. Som en Følge heraf har Udvalget meent ikke at burde indskrænke sig til at fraraade Lovudfa-

sæt, men at burde ledsage Beslutningen herom med en Resolution, i Form af en motiveret Dagsorden, som er utvivlsomt stemmende med Grundloven og vor Forretningsorden, og hvori de Grundsatninger blive udtalte, deels at det Valgsystem, der skal lægges til Grund for Communalvalgene for Kjøbstædernes Vedkommende, bør være det samme som for Landdistricterne, deels at der ikke er nogen tilstrækkelig Grund til at lade det af Indenrigsministeren som rigtigt opstillede Spørgsmaal staa hen, men ved samme Leilighed at gjøre det sidste Skridt, NB. til den Deel af Communalloven, som vi forlods have foretaget, og som paa den Maade vilde være fuldkommen afsluttet, inden vi slutte Organisationen af de kommunale Autoriteter, saa at man ikke blot skal blive staaende ved at tilveiebringe en Repræsentation af Byerne i Amtsraadet og en Bemyndigelse for dette nye Amtsraad til at være en communal Overinstants baade for Kjøbstad og Land, men tillige søge at tilveiebringe en virkelig, sand, det hele Amt omfattende Amtscommune ved at bestemme de Forhold, hvori Byerne skulle deeltage i Bidraget til det fælles Fond, hvoraf de fælles Udgifter skulle afholdes efter en Beslutning af det fælles Amtsraad. Det er denne Indstilling, jeg paa det Allerindstændigste vil have Thinget lagt paa Hjerte. Jeg troer, at vi, ved at efterlade os en saadan, saavidt muligt eenstemmig, Beslutning, have gjort langt mere for Sagen, end naar vi med større eller mindre Forandringer havde vedtaget dette lille Lovstykke, der endda vilde lade, navnlig det største, vigtigste og indflydelsesrigeste Stykke af Organisationen af de kommunale Autoriteter staae hen til en i saa Fald efter al Sandsynlighed meget fjern Fremtid.

Formanden: Ligesom den ærede Ordførers nu fremsatte Vtringer alene vare rettede paa det Forslag, som af Udvalget er gjort til Thingets Beslutning om en motiveret Dagsorden, saaledes følger det ogsaa af dette Forslags Natur, at det nu først maa være Gjenstand for Forhandlingerne. Skulde det blive forkastet, saa gaaer man over til selve Udvalget.